

Kapital, der nu gaaer til Spilde, er saa stor, at man uden at paalægge Nogensomhelst forøgede Byrder, kan iklaffe Forbrugerne en betydelig Nedsættelse i Brændevinsprisen og, hvis man samtidig foretager en Forhoielse af Bestatningen af Brændevin, ved Siden heraf forøge Statens Indtægt betydelig.

De paagjældende Medlemmer af Udvalget mene derfor, at Tolden og Afgiften bør være lige, og de iblandt dem, som baade ville iklaffe Staten forøget Indtægt og Forbrugerne Lettelse, have saaledes ment, at Afgiften kunde sættes til 1 Rd. 78 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Karrum = $7\frac{2}{3}$ $\frac{1}{2}$ pr. Pot. à 50 pSt. Tr. = 10 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. à 100 pSt. Tr., og at Indførselstolden sættes til 10 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. à 100 pSt. Tr. Statens Merindtægt vilde herved blive omtrent $1\frac{1}{4}$ Million Rd. om Aaret, og et lige saa stort Beløb vilde komme Forbrugerne til Gode, idet Prisen paa Brændevin vilde blive 3 à 4 $\frac{1}{2}$ lavere pr. Pot end nu.

Udvalgets Medlemmer S. M. Mørk og Kruse fraraade dog principalt at vedtage Loven i denne Samling. Naar ikke en betydelig Binding for Statskassen kan erhverves ved en væsentlig Forøgelse af Afgiften, saa er der ingen Grund til at forcere et forandret Bestatningsystem frem, der nødvendig maa forstyrre de bestaaende større og smaa Brænderiens indbyrdes Forhold til hverandre; men selv lige overfor de af et Flertal i Samklang med Regjeringen foreslaaede højere Afgifts-Tarver (1 Rd. 40 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Karrum og 6 $\frac{1}{2}$ pr. Pot) maa det formenes, at det er rigtig at udskyde Sagen, da den foreslaaede nye Maaler dog har vaakt saamegen Tvivl om sin Paalidelighed, og denne Tvivl, skjønt i Begreb med at fjernes, ikke er fuldt hævet. — Ree deltagere, ligeledes principalt, i denne Indstilling, uden i Et og Alt at slutte sig til den foranstaaende Motivering.

Udvalget foreslaar altsaa følgende Endringer:

Til § 1.

Udvalget:

1) I Linie 3. udelades „efter den gjældende Næringslovgivning“.

Ny §.

Udvalget (med Undtagelse af Mørk, Ree og Ulstrup):

2) Efter § 1 indsættes følgende nye Paragraf, og Paragrafernes Rækkefølge forandres i Henhold dertil:

„Den hidtil bestaaende Forpligtelse til at erhverve kongelig Bevilling for Anlæg af Brændevinsbrændrier paa Landet ophæves, forsaavidt saadant Anlæg sker paa Steder, der ligge over een Mil fra nærmeste Kjøbstad. Afgang til Anlæg og Drift af Brændevinsbrændrier paa Landet, udenfor den nævnte Grændse, er saaledes fremtidig kun betinget af Erhvervelsen af Næringsbevis.“

Til § 4.

Udvalget:

3) Paragrafen affattes paa følgende Maade:

„Efter Mængden og Styrken af Udbyttet erlægges Afgiften:

- a) af alle Brændrier, af hvilkenomhelst Indretning, der anlægges eller tages i Brug fra Nytt af, efterat denne Lov er traadt i Kraft,
- b) af alle Brændrier, der, efter at denne Lov er traadt i Kraft, forandres til Dampbrændrier, og
- c) af alle Brændrier, i hvilke der tilvirkes Spiritus paa anden Maade end ved Anvendelsen af Sæd og Kartofler eller begge Dele i Forening.

For de øvrige Brændriens Bedkommende er det overladt Brændevinsbrændriens frte Valg, om han vil erlægge Afgiften efter Gjæringskarrets Rumindhold eller efter det vundne Udbytte; denne sidstnævnte Bestatningsmaade kan dog kun vælges, naar der er givet Brændriet en saadan Indretning, som er nævnt i de efterfølgende Bestemmelser.“